

Det mest substantielle i forslaget er dog spørgsmålet om sprog. Det kan måske for mange lyde som noget, der har mindre betydning, men sproget er faktisk ret afgørende for, om man er klar over, om man krænker eller måske er på vej til at krænke et patent. Hertil kommer, at der er flere og flere områder, hvor der bliver udtaget patenter, og at der samlet set bliver udtaget flere og flere patenter, så når man sidder som udvikler eller skal igangsætte en produktion, bliver det faktisk vanskeligere og vanskeligere at styre ret kurs, så man er på sikker grund og ved, at her er man ikke ude i det farvand, hvor man måske er ved at krænke et patent.

Et patent er jo i virkeligheden en form for monopol på viden, som man har i 20 år, hvilket er en ret lang årrække, og derfor er det vigtigt for os, at der også på dette område er tale om frie og fair spilleregler, altså om fri og fair konkurrence. Det synes vi ikke nødvendigvis er tilfældet med den sprogændring, der lægges op til i forslaget.

Forslaget går i al sin enkelthed ud på, at de lande, der har tilsluttet sig London Protokollen, skal beslutte, om man vil have patentet på engelsk, tysk eller fransk, og Danmark siger engelsk. Det er selve patentkravet, der skal foreligge på dansk, hvorimod patentbeskrivelsen – altså det, der er helt afgørende for, at man rent faktisk kan forstå, hvad det er, der er beskyttet i den pågældende sag – skal foreligge på engelsk. Det er klart, at for mange virksomheder vil det gøre behandlingen af et patent meget billigere. Det kan man jo se med et kvart øje, og det er sympatisk nok.

Men over for det står imidlertid hensynet til dem, der skal undgå at krænke et patent og er i gang med en udvikling, men ikke nødvendigvis i gang med at udtage et patent på et område, og for i hvert fald nogle af dem bliver det væsentlig vanskeligere. Det er ikke så svært for større virksomheder, som i øvrigt også typisk vil have patenter, fordi de som regel har de sproglige ressourcer til at gennemskue noget, der teknisk set og sproglig set er stærkt kompliceret, og forstå, hvad det egentlig er, der ligger i det, hvorimod mindre virksomheder kan have væsentlige problemer med det.

Det andet problem er i forbindelse med en eventuel retssag. Det er jo sådan, at retssagen selvfølgelig skal foregå på dansk – det fremgår af retsplejeloven – men man står her over for, at en del af det, der er stridens kerne, først skal oversættes, efter at der er rejst et krav, eller der er startet en retssag. Det vil sige, at hvis jeg har

patentet, kan jeg vente med at oversætte selve beskrivelsen, indtil jeg faktisk ved, hvem det er, jeg vil trække i retten, og det er jo ikke en banal Peter Plys-oversættelse, vi snakker om. Det er noget, hvor en stor del af forståelsen og hele tydsten netop kan ligge i de sproglige præciseringer, og det giver efter vores mening en ikkertilfredsstillende retstilstand.

Til allersidst vil jeg sige, at vi synes egentlig, denne del af forslaget udmærket kunne have ventet. Der sidder jo et udvalg, der er nedsat af ministeren. Det ser på hele området med patenter og intellektuelle rettigheder og barsler, så vidt jeg ved, med et resultat engang midt i 2003. Vi mener faktisk, man burde have ventet til det tidspunkt, så man kan se på hele området, nemlig spørgsmålet om, hvor langt vi overhovedet skal gå med patenter og med retten til at have monopol på viden i en temmelig lang årrække. Hvad med muligheden for, at små virksomheder overhovedet kan gå ind i en retssag? Vi venter jo stadig væk på, at der kommer en patentforsikring.

Kl. 14.00

Efter vores mening skal man have fri proces, når man er en lille virksomhed, for at man overhovedet har en chance. Vi har jo set på adskillige sager, at man kan blive truet af en stor patenthaver, og så har man faktisk ikke andet at gøre end at trække sig baglæns, fordi man på forhånd ved, at man aldrig vil have ressourcerne til at gå ind i en retssag, selv om man har ret. Man er simpelt hen gået nedenunder og hjem, inden den retssag nogen sinde er afsluttet.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Det er et spørgsmål til SF's ordfører. Jeg forstod på SF's ordfører i forbindelse med sprogkravet, at det jo er godt, at man kan læse ud af patentet, hvad det egentlig er, det drejer sig om. Og der har jeg forstået det på den måde, at patentkravet jo med runde ord er en beskrivelse af: Hvad er det egentlig, det her går ud på?

Hvis vi f.eks. tager noget medicin, man skal søge patent på, så er patentkravet en beskrivelse af, hvad medicinen virker imod, og hvem det er, den er beregnet til og den slags. Men selve det, der hedder den tekniske beskrivelse, er den kemiske formel. Det er den kemiske formel, som i det her tilfælde vil ligge på engelsk, og det kan jeg egentlig ikke rigtig se krænker nogen. Er SF helt opmærksom på, at der er en forskel på de to ting her?